

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH200022
NAZWA
OBSZARU Dolina Górnej Rospudy

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH200022	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Dolina Górnej Rospudy

1.4. Data opracowania 2009-03	1.5. Data aktualizacji 2025-02
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2022-02
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 14 stycznia 2022 r. w spr. soo Dolina Górnej Rospudy (PLH200022)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
22.622

Szerokość geograficzna
54.164

2.2. Powierzchnia [ha]:

4070.69

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL34	Podlaskie
------	-----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			507.28		M	A	C	B	B
3160			0.26		M	B	C	B	B
3260			9.84		M	A	C	A	A
6120			40.71		M	B	C	B	B
6210			31.32		M	B	C	A	B
6430			40.71		M	B	C	B	B
6510			28.79		M	C	C	C	C
7110			7.5		M	B	C	B	B
7120			40.71		M	B	C	B	B
7140			2.94		M	B	C	B	B
7230			5.24		M	B	C	C	B
9170			6.26		M	B	C	B	B
91D0			20.95		M	A	C	B	B
91E0			23.56		M	C	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
P	1939	Agrimonia pilosa			p	150	200	i		M	C	C	C	C
A	1188	Bombina bombina			p	20	50	i	P	M	C	B	C	B
M	1337	Castor fiber			p	40	70	i	C	P	C	A	C	C
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p	60	90	area	R	M	C	C	A	C
P	1903	Liparis loeselii			p	25	50	i		M	C	C	C	C
M	1355	Lutra lutra			p	10	50	i	C	P	C	A	C	B
F	1145	Misgurnus fossilis			p	10	30	i	P	M	C	B	C	B
F	5339	Rhodeus amarus			p	150	300	i	C	M	C	B	C	B
P	1437	Thesium ebracteatum			p	2500	3500	i		M	C	B	C	B
A	1166	Triturus cristatus			p	10	30	i	P	M	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	[%]
N06	19.09
N23	0.09
N16	4.45
N19	1.42
N10	0.56
N17	16.97
N12	57.42
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Dolina Rospudy położona jest na Poj. Zachodniosuwalskim, w części Poj. Litewskiego graniczącej z Poj. Mazurskim. Pod względem administracyjnym Dolina Górnej Rospudy leży na obszarze trzech gmin: Filipów, Bakalarzewo i Raczek powiatu suwalskiego w woj. podlaskim. Obszar obejmuje górny odcinek doliny rzeki Rospuda, o bardzo dużych walorach przyrodniczych i krajobrazowych, rozciągający się od granicy z woj. warmińsko-mazurskim po miejscowość Raczek. Dolina rzeki na całym odcinku ma charakter naturalny. W górnym biegu Rospuda płynie wąskim, krętym korytem z licznymi meandrami, a jej nurt w wielu miejscach przegradzają przewrócone drzewa. Rospuda swoim charakterem przypomina tu rzekę górską o wartkim, szybkim nurcie, kamienistym dnie oraz o wysokich i stromych zboczach doliny. Rzeka przepływa przez szereg jezior typu rynnowego: jez. Rospuda-Filipowska, Kamienne, Długie, Garbaś, Głębokie, Sumowo, Bolesty. Dolina Górnej Rospudy cechuje się bardzo dużą różnorodnością siedlisk. Najwyższy walor przyrodniczy mają siedliska wodne, torfowiska nieleśne, w tym poligeniczne, lasy i bory bagienne oraz murawy kserotermiczne. Występują tu gatunki roślin, ryb, płazów i ssaków wymienionych w II załączniku do Dyrektywy Siedliskowej. W okolicy Bakalarzewa znajdują się bunkry z okresu II wojny światowej, będące miejscem bytowania nietoperzy. Teren ostoi leży w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Rospudy wyznaczonym w celu ochrony i zachowania doliny Rospudy, która odznacza się wysokim stopniem naturalności. Obszar pełni też funkcje korytarza ekologicznego i refugium gatunków związanych z lasami liściastymi i z torfowiskami w rolniczym krajobrazie Pojezierza Zachodniosuwalskiego.

4.2. Jakość i znaczenie

Przedmiotami ochrony w obszarze PLH200022 są siedliska: 3140, 3150, 3160, 3260, 6210, 6510, 7110, 7120, 7140, 7230, 9170, 91D0, 91E0, ujęte w Załączniku I Dyrektywy siedliskowej oraz piskorz, różanka, kumak nizinny, traszka grzebieniasta, bóbr i wydra, lipiennik Loesela, haczykowiec błyszczący, rzepik szczeciniasty i leniec bezpodkwiatkowy z Załącznika II.

3140 Twardowodne, oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic *Charatea*
W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez jeden podtyp: zbiorowiska ramienic ze związku *Charion fragilis* w silnie zmineralizowanych, zasadowych wodach oligo- i mezotroficznych (podtyp 3140-1). Siedlisko 3140 na terenie ostoi Dolina Górnej Rospudy stanowią dwa jeziora – Rospuda i Siekierewo. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 355,5 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra). Oba jeziora są typu rynnowego, a w ich zasilaniu biorą udział wody podziemne. W jeziorze Rospuda rozwijają się podwodne łąki z *Chara tomentosa*, *Ch. aspera*, *Ch. contraria*, *Ch. delicatula* i *Ch. fragilis* natomiast w jeziorze Siekierewo – z *Chara aspera* i *Ch. rudis*. Większość z nich tworzy własne fitocenozy. Towarzyszą im stosunkowo nieliczne zespoły roślinności wodnej ze związku *Potamion* (np. *Potametum perfoliati*, *P. mucronati*, *Ranunculetum circinati*), a strefę szuwarów tworzą luźne zwykle fitocenozy *Phragmitetum australis*, rzadziej *Equisetetum limosi* i *Scirpetum lacustris*.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana) obecność fitocenoz *Ceratophylletum demersi* rogatka sztywnego w jeziorze Rospuda. Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy). Możliwość odtworzenia – II (odtworzenie możliwe przy średnim nakładzie

środków).

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nymphaeion*, *Potamion*
Ten typ siedliska przyrodniczego obejmuje naturalne jeziora i stałe niewielkie zbiorniki wodne oraz odcięte fragmenty koryt rzecznych z wolno pływającymi w toni wodnej makrofitami (*Potamion* i częściowo *Nymphaeion*), makrofitami zakorzenionymi w dnie oraz o liściach pływających (częściowo *Nymphaeion*), a także prymitywnymi agregacyjnymi skupieniami drobnych roślin pływających po powierzchni wody – pleustofitów, lemniadów (klasa *Lemnetea*). Siedlisko na terenie ostoi Dolina Górnej Rospudy stanowi 10 jezior eutroficznych (Bolesty, Okrągłe, Sumowo, Karasiewek, Głębokie, Garbaś, Gatne, Długie, Kamienne, Wysokie) oraz jeden niewielki zbiornik śródpolny k. Sadłowiny. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 507,28 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – A (doskonała). W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez dwa podtypy: jeziora eutroficzne (podtyp 3150-1), reprezentowane przez naturalne, zróżnicowanej wielkości jeziora oraz eutroficzne starorzecza i drobne zbiorniki wodne (podtyp 3150-2), reprezentowane przez niewielkie, częściowo astatyczne zbiorniki wodne.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana). Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy). Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków).

3160 Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

Siedlisko na terenie ostoi stanowią dwa niewielkie jeziora, położone na północny-wschód i południowy-wschód od Bakalarzewa. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 0,26 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra). W omawianych dwóch naturalnych zbiornikach dystroficznych roślinność wodną tworzą fitocenozy *Nymphaea alba* z niewielkim udziałem *Sphagnum cuspidatum*, natomiast na ich brzegu rozwija się pło torfowcowo-turzycowe z *Carex rostrata*, *C. lasiocarpa* i *Sphagnum fallax* s.l. Brak jest naczyniowych gatunków zanurzonych.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana). Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy) zbiorniki dystroficzne na terenie ostoi mają naturalny charakter i nie zidentyfikowano antropogenicznych zagrożeń. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków).

3260 Nizinne i podgórskie rzeki ze zbiorowiskami włosieniczników *Ranunculion fluitantis*

Siedlisko na terenie ostoi ma jedno stanowisko – rzeka Rospuda, które obejmuje jej pięć odcinków – na południe od jeziora Garbaś: między jez. Garbaś i jez. Głębokim, między jez. Głębokim a jez. Sumowo, na południe od jez. Sumowo, między jez. Okrągłym i jez. Bolesty oraz między jez. Bolesty a Raczkami. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 9,84 ha.

Ocena ogólna – A

Reprezentatywność – A (doskonała). Roślinność wodna zdominowana jest przez *Potamogeton nodosus*, natomiast inne gatunki (*Batrachium trichophyllum*, *Calitriche* sp., *Nuphar lutea*, *Scirpus lacustris*, *Sparganium erectum*, *Hildebrandtia rivularis*) występują zwykle nielicznie. Ostoja Doliny Górnej Rospudy pełni kluczową rolę dla zachowania siedliska 3260 w północno-wschodniej Polsce.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania – A (doskonały). Stopień zachowania struktury – I (doskonale zachowana) dominacja rdzestnicy nawodnej *Potamogeton nodosus* przy mniejszym udziale włosieniczników (włosienicznik rzeczny *Batrachium fluitans*).

6210* Murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea*)

W granicach obszaru murawy kserotermiczne występują na zboczach doliny rzeki Rospudy i jej dopływów, zwłaszcza tych o ekspozycji południowo-zachodniej, na podłożu żwirowym lub żwirowo-gliniastym. O ich wykształcaniu się w poszczególnych częściach obszaru, przy stosunkowo niewielkim zróżnicowaniu zboczowych i wierzchowinowych siedlisk mineralnych, decyduje sposób użytkowania gruntów. Murawy kserotermiczne kształtują się w warunkach ekstensywnego użytkowania pastwiskowego lub kośnego. Niestety przy zwiększonej obsadzie bydła ustępują pastwiskom, a przy zastąpieniu wypasu użytkowaniem

kośnym – łąkom świeżym, a przy całkowitym zaprzestaniu gospodarki rolnej ich miejsce zajmują zarośla, zapusty i zadrzewienia. Na terenie ostoi zostało potwierdzone występowanie muraw kserotermicznych między innymi w okolicach Filipowa, Raczek Małych, Szafranek i Kamionki Starej pod Bakalarzewem. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 31,32 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra); typowo wykształcone murawy kserotermiczne. W Dolinie Górnej Rospudy charakteryzują się dość luźnym zwarcie warstwy zielnej, odsłaniającej w wielu miejscach mineralne podłoże, a także dużym udziałem bylin dwuliściennych, przy mniejszej roli traw. Ze względu na warunki dalece odbiegające od optimum klimatycznego cechują się zubożałym składem gatunkowym. Nie występują żadne gatunki z rodziny storczykowatych jest to jednak sytuacja typowa dla północno-wschodniej Polski. Murawy kserotermiczne z klasy Festuco-Brometea to jeden z najważniejszych przedmiotów ochrony na obszarze Dolina Górnej Rospudy.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$)

Stan zachowania – A (doskonały). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana). Ekstensywny wypas na dostatecznie licznych działkach nad górną Rospudą, potencjalne zagrożenia i możliwe do zastosowania zabiegi ochronne pozwalają ocenić perspektywy zachowania funkcji jako I (doskonałe perspektywy). Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków) ze względu na możliwość uzyskania dopłat przy użytkowaniu działki zgodnie z wymogami interwencji rolnośrodowiskowej.

6430 Ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*)

Siedlisko wykształca się głównie nad Rospudą i w obrębie pasa trzcinowisk wokół jezior. Siedlisko występuje w obszarze w dużym rozproszeniu i punktowo, rzadko osiągając powierzchnię większą niż 25 m². Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 0,05 ha.

Reprezentatywność – D (nieznacząca). Biorąc pod uwagę dynamikę siedliska uznać należy, że zasoby ziołorośli nadrzecznych (*Convolvuletalia sepium*) w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022 mogą być różne w poszczególnych latach.

6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*)

Na terenie ostoi zasoby siedliska są stosunkowo niewielkie. Występują w ostoi zarówno na obszarach wysoczyznowych, jak i na stokach doliny Rospudy i rynien jeziornych. Udział łąk świeżych w krajobrazach roślinnych Doliny Górnej Rospudy jest ściśle związany z formą i intensywnością gospodarowania. W przestrzeni zbiorowiska te zazwyczaj kontaktują się z murami kserotermicznymi (siedlisko 6210), z którymi łączą je związki dynamiczno-rozwojowe. Siedlisko występuje m.in. w okolicach Szafranek i Małaka, Czerwonki, Kotowiny i Raczek. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 28,79 ha.

Ocena ogólna – C

Reprezentatywność – C (znacząca). W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez dwa podtypy 6510-1 łąka rajgrasowa (*Arrhenatheretum elatioris*) i 6510-2 łąka z wiechliną łąkową i kostrzewą czerwoną (Zb. *Poa pratensis*-*Festuca rubra*). W zbiorowiskach, wypasanych po pierwszym pokosie pojawiają się gatunki ekspansywne roślin zielnych: bylice, ostrożeńce i wrotcz. Zbyt intensywne użytkowanie kreuje płytkie cechy zbiorowisk kałużowych zdominowanych przez 3–4 gatunki traw z niewielkim udziałem dwuliściennych bylin. Mała liczba gatunków charakterystycznych stwierdzonych w płatach zbiorowisk wpływa na niską ocenę parametru siedliska.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – C (średni lub zubożały). Stopień zachowania struktury III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana); przy obecnym gospodarowaniu w krajobrazie ostoi dominują łąki o ujednoliconym i zubożonym składzie florystycznym. Stopień zachowania funkcji: II (dobre perspektywy), funkcje siedliska w dużej mierze są zależne od intensywności użytkowania, zwłaszcza częstotliwości koszenia oraz obecności wypasu. Możliwość odtworzenia: II (możliwa przy średnim nakładzie środków) ze względu na możliwość uzyskania dopłat przy użytkowaniu działki zgodnie z wymogami interwencji rolnośrodowiskowej.

7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)

W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez podtyp 7110-1 Niżowe torfowiska wysokie. Torfowiska te zajmują niewielkie pod względem powierzchni bezodpływowe obniżenia terenu otoczone lasem. Siedlisko występuje w ostoi na czterech stanowiskach (okolice Czerwonki, Rudy i uroczysko Rabalina). Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 7,5 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra). Żywe mszary ombrotroficzne mają charakter otwartych zbiorowisk z

niewielkim udziałem sosny zwyczajnej i/lub brzozy omszonej i brodawkowatej. W ubogim runie zdominowanym przez mchy torfowce *Sphagnum* sp. występują krzewinki. Krzewinki lokują się wokół drzew na platformowych kępach otoczonych silnie uwodnionymi dolinkami zdominowanymi przez mchy torfowce. Widoczny jest zaawansowany proces zarastania, głównie trzciną.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana), torfowiska w większości przypadków są dobrze uwodnione dzięki czemu nie obserwuje się zbyt intensywnie przebiegających procesów sukcesji, które prowadzą do przemiany otwartych mszarów w bory bagienne. Stopień zachowania funkcji – III (średnie lub niekorzystne perspektywy), obecność śladów eksploatacji torfu (liczne potorfia zarastające mchami, wełnianką lub turzycami) i obecność drzew i krzewów pokrywających znaczne powierzchnie torfowisk. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków) ze względu na możliwe do zastosowania zabiegi ochronne tj. usunięcie drzew i krzewów oraz wykaszanie trzciny wraz z wywozem.

7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria-Caricetea nigrae* W granicach obszaru siedlisko reprezentowane jest przez podtyp 7140-1 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska na niżu. Torfowiska występują w ostoi nielicznie i zazwyczaj towarzyszą jeziorom dystroficznym reprezentującym różne fazy ładowania akwenów. Rzadziej zajmują bezodpływowe obniżenia terenu charakteryzujące się wysokim poziomem wody gruntowej. Roślinność tych siedlisk często występuje w dobrze uwilgotnionych potorfiach w obrębie mszarów wysokotorfowiskowych (siedlisko 7110). Siedlisko występuje w ostoi na pięciu stanowiskach (okolice Czerwonki, Rudy i uroczysko Rabalina). Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 2,94 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra). Na terenie ostoi roślinność tego typu torfowisk ma charakter mszarów bądź mechowisk ze stałym udziałem turzyc: dzióbkowatej *Carex rostrata*, nitkowatej *C. lasiocarpa*, pospolitej *C. nigra*. W płatach znaczący udział mają gatunki klasy *Oxycocco-Sphagnetalia*. W zbiorowiskach występują cenne elementy rodzimej flory, gatunki zagrożone i rzadkie, objęte ochroną ścisłą: bagnica torfowa *Scheuchzeria palustris*, przygielka biała *Rhynchospora alba*, turzyca bagienna *Carex limosa*, roszcizna okrągłolistna *Drosera rotundifolia*.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), widoczny jest proces zarastania, głównie trzciną, liczne ślady pozyskiwania torfu w przeszłości. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy), enklawy leśne szybko zarastają wierzbami i brzozą, a na przesuszonych siedliskach dodatkowo pojawia się trzcina pospolita (uroczysko Rabalina). W obiektach położonych w okolicach Bakałarzewa i Filipowa roślinność torfowisk sąsiaduje bezpośrednio z użytkowanymi gruntami. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków) ze względu na możliwe do zastosowania zabiegi ochronne tj. usunięcie drzew i krzewów oraz wykaszanie trzciny wraz z wywozem.

7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk

Torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, reprezentowane na terenie obszaru przez podtyp 7230-3. Torfowiska źródłiskowe i przepływowe występują w dolinie Rospudy na Bagnie Parchacz oraz na odcinku doliny między Filipowem i Jeziolem Długim. Mechowiska zajmują silnie uwilgotnione torfowiska soligeniczne zlokalizowane u podstawy stromych zboczy doliny. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 5,24 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra). Torfowiska typu 7230 w Dolinie Górnej Rospudy to siedlisko dwóch gatunków roślin, wymienionych w II Załączniku tzw. Dyrektywy Siedliskowej – sierpowca błyszczącego *Drepanocladus vernicosus* i lipiennika *Loeselia Liparis loeselii*, dla którego jest to jedyny obszar występowania w zachodniej części Suwalszczyzny.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – C (średni lub zubożały). Stopień zachowania struktury – III (średnio zachowana lub częściowo zdegradowana), licznie występujące ekspansywne byliny, drzewa i krzewy. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy), powierzchnia siedliska się zmniejsza na skutek zaprzestania użytkowania (koszenia) oraz zarastania mechowiska krzewami i drzewami. Możliwość odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków) ze względu na możliwe do zastosowania zabiegi ochronne tj. przywrócenie użytkowania oraz usunięcie drzew i krzewów, jak również uregulowanie stosunków wodnych.

9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum i Tilio-Carpinetum)

Grąd subkontynentalny Tilio-Carpinetum (podtyp siedliska 9170-2) występuje na terenie ostoi w dwóch postaciach: lasów grabowych (grądów zboczowych) i lasów lipowo-świerkowych (na lokalnych wzniesieniach w obrębie wysoczyzny) w okolicach jezior Siekierewo, Rospuda oraz Bolesty. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 6,26 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – B (dobra). Drzewostan buduje grab *Carpinus betulus*, lipa drobnolistna *Tilia cordata*, klon zwyczajny *Acer platanoides* L. z domieszką topoli osiki *Populus tremula* L. i dębu *Quercus robur*, częściowo przekształcony przez gospodarkę leśną - dominuje w nim świerk *Picea abies* i zarośla leszczynowe *Corylus avellana*. Runo bogate gatunkowo, z licznymi gatunkami ciepłolubnymi: gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, przyłaszczka pospolita *Hepatica nobilis*, kopytnik pospolity *Asarum europaeum*, fiołek przedziwny *Viola mirabilis*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, narecznica samcza *Dryopteris filix-mas*.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana), struktura wiekowa, gatunkowa i przestrzenna drzewostanu uproszczona. struktura przestrzenna pozostałych warstw urozmaicona, w płatach siedliska odnotowano obcy gatunek inwazyjny – niecierpek drobnokwiatowy *Impatiens parviflora* zajmujący 10-20% transektu. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy), głównym zagrożeniem dla lasów grądowych jest gospodarka leśna prowadzona w niewłaściwy sposób w lasach prywatnych (brak odnowień drzewostanu w miejscach zrębu i niszczenie warstwy podszytu i runa w trakcie zrywki drewna). Wprowadzanie monokultur świerka podobnie jak i sosny na siedliska grądów jest czynnikiem powodującym degenerację tych zbiorowisk (pinetyzacja). Możliwości odtworzenia – II (możliwa przy średnim nakładzie środków) prowadzenie gospodarki leśnej w sposób zrównoważony.

91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi*-*Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi*-*Pinetum*, *Pino mugo*-*Sphagnetum*, *Sphagno girgensohnii*-*Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne Bory i lasy bagienne na terenie ostoi reprezentowane są przez trzy podtypy siedlisk: 91D0-2 Sosnowy bór bagienny, 91D0-5 Borealna świerczyna bagienna, 91D0-6 Sosnowo-brzoźowy las bagienny. 91D0-2 Sosnowe bory bagienne wokół lądowiejących jezior dystroficznych za pasem otwartych mszarów (okolice Bakalarzewa) lub w rozległych kompleksach torfowisk (Bagno Parchacz). 91D0-5 Borealna świerczyna bagienna występuje na terenie ostoi jedynie w uroczysku Rabalina (Leśnictwo Masalszczyzna). 91D0-6 Sosnowo-brzoźowy las bagienny występuje w ostoi na dwóch stanowiskach na Bagnie Parchacz i w uroczysku Rabalina. Siedlisko w obszarze zajmuje powierzchnię ok. 20,95 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – A (doskonała). Siedlisko w badanym obszarze wykształcone i zachowane w stanie na ogół właściwym i jest reprezentowane przez trzy podtypy.

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana), warstwa mszysta z niewielkim udziałem torfowców. Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy), biorąc pod uwagę ochronny charakter lasów bagiennych i wyłączenie ich z gospodarki leśnej, tendencje rozwojowe siedliska, perspektywy zachowania, potencjalne zagrożenia i możliwe do zastosowania zabiegi ochronne. Możliwości odtworzenia – II (możliwe przy średnim nakładzie środków), ochrona bierna przy zachowaniu naturalnych warunków wodnych oraz zalecane jest całkowite wyłączenie ich z użytkowania rębego.

91E0 Łęgi wierzbowe, topolo-we, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe

91E0-3 Niżowe łęgi jesionowo-olszowe *Fraxino-Alnetum* należą do najliczniej reprezentowanego typu siedlisk leśnych w ostoi. Występują w brzeżnych partiach doliny rzeki Rospudy oraz w dolinach niewielkich cieków będących jej dopływami. Lasy można spotkać również w sąsiedztwie jezior i znacznie rzadziej w głębokich dolinach erozyjnych w obrębie zwartych kompleksów leśnych. Siedlisko zajmuje w obszarze powierzchnię około 23,56 ha.

Ocena ogólna – B

Reprezentatywność – C (znacząca); stopień wykształcenia siedliska znacząco odbiega od typowych wzorców. W większości przypadków zbiorowiska są reprezentowane przez lasy jesionowo-olszowe (*Fraxino-Alnetum*) z drzewostanem zdominowanym przez olszę czarną. W warstwie krzewów panuje czeremcha *Padus avium* z domieszką kruszyny, jarzębu, wiciokrzewu *Lonicera xylosteum*, bzu czarnego

Sambucus nigra trzmieliny *Euonymus europaea*. Siedlisko uległo fragmentacji poprzez przecinanie płatów szlakami komunikacyjnymi, zabudową, infrastrukturą turystyczną lub rekreacyjną lub terenami użytkowymi rolniczo (głównie łąkami).

Powierzchnia względna – C ($2\% \geq p > 0\%$).

Stan zachowania – B (dobry). Stopień zachowania struktury – II (dobrze zachowana). niedostateczne zasoby martwego drewna oraz wiek drzewostanu, obecność obcych gatunków inwazyjnych w runie i podszybie.

Stopień zachowania funkcji – II (dobre perspektywy), biorąc pod uwagę prywatny charakter lasów łęgowych, tendencje rozwojowe siedliska, perspektywy zachowania, potencjalne zagrożenia i możliwe do zastosowania zabiegi ochronne. Możliwość odtworzenia: II (możliwe przy średnim nakładzie środków), zalecane jest całkowite wyłączenie ich z użytkowania rębnego.

1939 Rzepik szczeciniasty *Agrimonia pilosa*

Rzepik szczeciniasty występuje na terenie Doliny Górnej Rospudy (zarówno na gruntach zarządzanych przez PGL LP, jak i na pozostałym obszarze) najczęściej na obrzeżach dróg leśnych. Tworzy tam stosunkowo niewielkie (w porównaniu do innych populacji w północno-wschodniej Polsce, np. w nieodległej Ostoi Suwalskiej) skupienia składające się z kilkudziesięciu pędów.

Ocena ogólna – C

Populacja – C, ponieważ na terenie obszaru Natura 2000 znajduje się mniej niż 2% krajowych zasobów rzepika szczeciniastego *Agrimonia pilosa*.

Stan zachowania – C (średni lub zdegradowany); kluczowe elementy siedliska rzepika szczeciniastego *Agrimonia pilosa* są zachowane w stanie średnim lub częściowo zdegradowanym (III), przy równoczesnym trudnym lub niemal niemożliwym odtworzeniu ich właściwego charakteru (III).

Izolacja – C: opisywane populacje nie są izolowane i znajdują się w obrębie zwartego, rozległego obszaru występowania gatunku.

6216 Haczykowiec błyszczący *Hamatocaulis vernicosus*

Na terenie obszaru stwierdzono obecność jednego stanowiska haczykowca błyszczącego *Hamatocaulis vernicosus* zlokalizowanego w obrębie Bagna Parchacz, tworzącego trzy subpopulacje, z których dwie częściowo leżą na gruntach zarządzanych przez PGL LP. Gatunek na stanowisku tworzy stosunkowo niewielkie skupienia, których łączna powierzchnia wynosi ok. 90 m² i które są rozproszone na powierzchni około 2,5 ha.

Ocena ogólna – C

Populacja – C, ponieważ w granicach obszaru Natura 2000 znajduje się mniej niż 2% krajowych zasobów haczykowca błyszczącego *Hamatocaulis vernicosus*.

Stan zachowania – C: kluczowe elementy siedliska haczykowca błyszczącego są zachowane w stanie średnim lub częściowo zdegradowanym, a ich częściowe odtworzenie możliwe jest przy średnim nakładzie środków, dlatego stan zachowania gatunku należy określić jako średni lub zdegradowany.

Izolacja – A: na Pojezierzu Zachodniosuwalskim gatunek jest bardzo rzadki a populacja na Bagnie Parchacz jest stosunkowo wyraźnie izolowana od innych stanowisk haczykowca.

1903 Lipiennik Loesela *Liparis loeselii*

Na terenie obszaru lipiennik Loesela *Liparis loeselii* występuje w siedlisku 7230 Górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, położonym w dolinie rzeki Rospudy, na jej lewym brzegu, w odległości ok. 1 km od miejscowości Filipów. Siedlisko ma niewielki rozmiar ok. 0,03 ha, a zarastanie, silne zacienienie przez drzewa i krzewy prowadzi do spadku areалу i kurczenia się populacji.

Ocena ogólna – C

Populacja – C, ponieważ w granicach obszaru Natura 2000 znajduje się mniej niż 2% krajowych zasobów lipiennika Loesela *Liparis loeselii*.

Stan zachowania – C: kluczowe elementy siedliska lipiennika Loesela są zachowane w stanie średnim lub częściowo zdegradowanym, a ich częściowe odtworzenie możliwe jest przy średnim nakładzie środków, dlatego stan zachowania gatunku należy określić jako średni lub zdegradowany.

Izolacja – C: opisywane populacje nie są izolowane i znajdują się w obrębie zwartego, rozległego obszaru występowania gatunku.

1437 Leniec bezpodkwiatkowy *Thesium ebracteatum*

Na terenie obszaru występuje jedno stanowisko *Thesium ebracteatum* w okolicach Czerwonki. Stanowisko leńca bezpodkwiatkowego położone jest na zboczu o ekspozycji południowo-zachodniej, zajęтым przez

zarastającą murawę 6210 Murawy kserotermiczne (Festuco-Brometea). Na stanowisku występuje w licznych skupiskach, najwięcej osobników pojawia się w okolicy szczytu zbocza i do połowy jego skłonu, tam gdzie roślinność jest mniej zwarta, a miejscami widać fragmenty nagiej gleby. Tam też występują nieliczne osobniki generatywne, z widocznymi bliznami po opadnięciu owoców. W miejscach zacienionych leńca jest mniej, rośliny są większe i mają ciemniejszy odcień zieleni, brak tam osobników generatywnych.

Ocena ogólna – B

Populacja – C, ponieważ w granicach obszaru Natura 2000 znajduje się mniej niż 2% krajowych zasobów lipiennika Loesela *Liparis loeseli*.

Stan zachowania – B: kluczowe elementy siedliska leńca bezpodkwiatkowego są zachowane w stanie dobrym, a ich częściowe odtworzenie możliwe jest przy średnim nakładzie środków, dlatego stan zachowania gatunku należy określić jako dobry.

Izolacja – C: opisywane populacje nie są izolowane i znajdują się w obrębie zwartego, rozległego obszaru występowania gatunku.\

1188 Kumak nizinny *Bombina bombina*

Gatunek rozmieszczony sporadycznie w granicach obszaru, kumaka nizinnego stwierdzono na 10 stanowiskach. Były to jedynie pojedyncze stwierdzenia osobników, nie potwierdzono rozrodu w postaci jaj, kijanek lub osobników młodocianych tuż po metamorfozie. Powyższa sytuacja może wynikać z wyjątkowo niskiego poziomu wody we wszystkich zbiornikach.

Ocena ogólna – B

Populacja – C, wielkość populacji w całym obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy w odniesieniu do populacji krajowej, zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$

Stan zachowania – B: większość elementów siedliska zachowana w stanie dobrym, a zastosowanie działań ochronnych może spowodować wzrost liczebności osobników w obszarze.

Izolacja – C: usytuowanie obszaru na tle zasięgu krajowej populacji wskazuje, że populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1166 Traszka grzebieniasta *Triturus cristatus*

Gatunek rozmieszczony sporadycznie w granicach obszaru, traszkę grzebieniastą stwierdzono na 5 stanowiskach. Potwierdzono niewielką liczbę osobników dorosłych oraz obecność jaj.

Ocena ogólna – C

Populacja – C, wielkość populacji w całym obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy w odniesieniu do populacji krajowej, zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania – C: większość elementów siedliska zachowana w stanie średnim.

Izolacja – C: usytuowanie obszaru na tle zasięgu krajowej populacji wskazuje, że populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1337 Bóbr europejski *Castor fiber*

W granicach obszaru wykazano 5 stanowisk bobra europejskiego, głównie w dolinie rzeki Czerwonki oraz okolicach jeziora Okrągłe.

Ocena ogólna – C

Populacja – C, wielkość populacji w całym obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy w odniesieniu do populacji krajowej, zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania – A: wszystkie cechy siedliska są doskonale zachowane.

Izolacja – C: usytuowanie obszaru na tle zasięgu krajowej populacji wskazuje, że populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1355 Wydra europejska *Lutra lutra*

Gatunek znaleziony na 23 stanowiskach w okolicach jeziora Bolesty, Garbaś, Gatne, Sumowo, Długie Filipkowskie, Rospuda, Wysokie oraz rzeki Rospudy i jej dopływu Czerwonki.

Ocena ogólna – B

Populacja – C, wielkość populacji w całym obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy w odniesieniu do populacji krajowej, zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania – A: wszystkie cechy siedliska są doskonale zachowane.

Izolacja – C: usytuowanie obszaru na tle zasięgu krajowej populacji wskazuje, że populacja jest nieizolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

1145 Piskorz Misgurnus fossilis

W obszarze gatunek stwierdzono w Rospudzie oraz jej dopływie Czerwonka na 3 stanowiskach. Wszędzie tworzy nieliczne populacje. Najliczniej występuje w siedliskach dość nietypowych charakteryzujących się twardym dnem oraz szybkim prądem cieku, jednak w pobliżu jezior.

Ocena ogólna – B

Populacja – C, wielkość populacji w całym obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy w odniesieniu do populacji krajowej, zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania – B: dobrze zachowane elementy siedliska.

Izolacja – C: populacja nie jest izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

5339 Różanka (Rhodeus amarus Bloch)

W obszarze gatunek stwierdzono na 7 stanowiskach, zlokalizowanych na rzece Rospuda oraz jeziorach Bolesty, Garbaś i Rospuda. Na wszystkich tworzy liczne lub bardzo liczne populacje, reprezentowane przez wszystkie klasy wiekowe.

Ocena ogólna – B

Populacja – C, wielkość populacji w całym obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy w odniesieniu do populacji krajowej, zawiera się w przedziale $2\% \geq p > 0\%$.

Stan zachowania – B: dobrze zachowane elementy siedliska.

Izolacja – C: populacja nie jest izolowana w obrębie rozległego obszaru występowania.

Siedliska 6120, 6430 i 7120 oczekują na zgodę Komisji Europejskiej co do ich wykreślenia z katalogu przedmiotów ochrony obszaru.

Siedlisko 3140 oczekuje na wpis do katalogu przedmiotów ochrony obszaru.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	B01		o
M	E03.01		i
M	K02		i
M	B		o
L	E01.03		i
M	A07		o
M	K02.03		o
L	E03		i
H	A01		o
M	B		i
L	A04.03		i
M	A08		o
M	E03.01		o
L	C01.01		i
M	E03		o
M	A08		i
M	A02		i
L	K02.03		i
L	G02.10		i
M	B01		i

M	D05		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A04		i
M	X		b
M	A03		i
M	K01.04		i
M	A01		i
M	A04		o
M	A03		o
L	K01.01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1.Kamocki A. i in., 2012 (ProHabitat). Dokumentacja Planu Zadań Ochronnych obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022 w województwie podlaskim. Materiały publikowane RDOŚ Białystok, Archiwum | Plany Zadań Ochronnych dla Obszarów Natura 2000 (rdos.gov.pl). 2.Kamocki A. i in., 2015 (ProHabitat). Dokumentacja inwentaryzacji przyrodniczej wydry Lutra lutra 1355, różanki Rhodeus sericeus amarus 5339 i piskorza Misgurnus fossilis 1145 w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022. Materiały niepublikowane RDOŚ w Białymstoku. 3.Pawlikowski P. i in. 2019 (Centrum Ochrony Mokrądek). Inwentaryzacja przyrodnicza obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy pod kątem występowania rzepika szczeciniastego i haczykowca błyszczącego. Materiały niepublikowane RDOŚ w Białymstoku. 4.Mięsikowski M. i in. 2019 (GOBIO). Dokumentacja inwentaryzacji przyrodniczej kumaka nizinnego i traszki grzebieniastej w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022 w województwie podlaskim. Materiały niepublikowane RDOŚ w Białymstoku. 5.Jarzombkowski F., Barańska K., Gutowska E., 2020 (ProHabitat). Wyniki monitoringu siedlisk przyrodniczych: 6210, 6510 w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.6.Kucharzyk. J., Adamska A. Pawlikowski P., Jabłońska E., 2020 (CMOK). Wyniki monitoringu siedlisk przyrodniczych: 6430, 7110, 7140, 7230 w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.7.Ejankowski W., Lenard T., 2020 (Pracownia Badań i Ochrony Przyrody). Wyniki monitoringu siedliska przyrodniczego 3260 w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.8.Jarzombkowski F., Barańska K., Gutowska E., 2020 (ProHabitat). Wyniki monitoringu siedlisk przyrodniczych: 9170, 91D0, 91E0

w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.9.Kucharzyk J. i in., 2020 (CMOK). Wyniki monitoringu gatunków roślin: leńca bezpodkwiatkowego, lipiennika Loesela w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.10.Kamocki A., Puł G., Pućkowski M., 2020 (ProHabitat). Wyniki monitoringu stanu ochrony piskorza i różanki europejskiej wykonanego w 2020 r. w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.11.Mięsikowski M. i in., 2020 (GOBIO). Wyniki monitoringu stanu ochrony wydry Lutra lutra w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.12.Mięsikowski M. Stankiewicz M., Folcik Ł., 2022 (GOBIO). Wyniki inwentaryzacji przyrodniczej na potrzeby uzupełnienia stanu wiedzy o przedmiotach ochrony oraz uwarunkowaniach ich ochrony w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022 w zakresie 13 typów siedlisk przyrodniczych: 3150, 3160, 6120, 6210, 6430, 6510, 7110, 7120, 7140, 7230, 9170, 91D0, 91E0. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.13.Gutowska E., Jarzombkowski F., 2023 (SNOPOWIAŻAŁKA). Wyniki monitoringu stanu ochrony przedmiotów ochrony (siedlisk przyrodniczych 6210, 6430, 7110, 7140, 7230 oraz lipiennika Loesela Liparis loeselii i leńca bezpodkwiatkowego Thesium ebracteatum w obszarze Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy. Materiały niepublikowane RDOŚ Białystok.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL04	95.02	PL02	0.08		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Ruda	+	0.08
PL04	Dolina Rospudy	*	95.02

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Białymstoku
Adres:	Polska Dojlidy Fabryczne 23 15-554 Białystok
Adres e-mail:	sekretariat@bialystok.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒ Tak	Nazwa: Zarządzenie nr 24/2013 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 9 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022 Link: https://edziennik.bialystok.uw.gov.pl/legalact/2013/4472/
---	---

Nazwa: Zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 8 września 2017 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Dolina Górnej Rospudy PLH200022

Link: <https://edziennik.bialystok.uw.gov.pl/legalact/2017/3414/>

☐ Nie, ale jest w przygotowaniu

☐ Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH200022

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)